

SAVCILAR TOPARLANSIN, SUÇLANAN PISİP OTURMASIN!

Hazırladığı İnsan Hakları Raporu Nedeniyle Geçtiğimiz Ay “Kin ve Nefret Yaymak” ve “Yargıya Hakaret” Suçlamalarıyla Yargılanan Yazarımız **Prof Dr. Baskın Oran**, duruşmanın hemen ardından Emrah Serbes'in sorularını yanıtladı.

İddianameye karşı iddianameyle cevap verdiniz?

- Şimdi azizim, iddianame iddianame olmadığı için ben Karşı-İddianame yazdım. İddianame bir tezdır ve der ki "Şurada suç var". Savunma bir karşı-tezdır ve der ki "Hayır orada suç yok" der. Oysa savcılık bir karşı-tez ileri sürüyor, bir karşı-rapor yazıyor. Bu durumda da bize Karşı-İddianame yazmak düştü, bu kadar basit.

Savcıya ders verdiniz?

- Artık, herkes nasıl yorumlarsa öyle. Savcı bana ders vermeye kalktı. Ben savcıya ceza hukuku öğretemem ama savcı da bana insan ve azınlık hakları öğretmez; herkesin bildiği konu farklı. Onun için savcı savcılığını yapmazsa, ben onun yerine geçer yaparım. Savcı iddianame yazmamış ki, kalkmış benim yazdığım bilimsel raporu çürütmeye soyunmuş. Ne bilimsel donanımı buna müsait, ne de görevi buna izin verir. Onun görevi, eğer ceza kanununa aykırı bir iş yapılmışsa, madde madde, fıkra fıkra, bent bent belirterek suç iddiasında bulunmaktır, tez yazmak değil. Karşı-tez yazmak hiç değil. Birincisini yapamadığı için, çünkü suç falan yok, ikincisini yapmış.

Temel savını Türkiyelilik üzerine kurmuş.

- Türkiyelilik kavramına saldırıyor, sanki vazifesiymiş gibi bunun bölücülük olduğunu, yanlış olduğunu Fransa'dan, İspanya'dan örnekler vererek ispatlamaya çalışıyor. Yâ hû, bu senin görevin değil ki. Ayrıca bu uluslararası ilişkiler, sen uluslararası ilişkilerci misin ki üstelik incelemeyen etmeden Fransa'yı, İspanya'yı örnek veresin. Yaklaşık 12 sayfa Fransa ve İspanya anlattım. İspanya'yı örnek vermek zaten çılgın bir olay. Fransa ise, evet, bir eliyle "Azınlık kavramı Fransa'ya yabancıdır" der ama öbür eliyle de hiçbir ülkede olmayan azınlık hakları verir. Dinsel, dilsel, yönetsel, yargısal azınlık hakları. Daha önemlisi, bir kısmı da teritoryal. Yani sınırları belli bir bölgede verilmiş haklar. Devletler teritoryal hak vermekten nefret eder, çünkü belli bir bölgede uygulanan bir azınlık hakkı varsa ve üstelik bu bölge de sınırda ise, orası ileride kopabilir. Örneğin, "Türkiye'nin Güneydoğusunda şunlar yapılabilir ama başka yerde

yapılmaz" dedin mi, Güneydoğu'yu kopmaya doğru götürürsün. Alsace-Moselle bölgesi Almanya sınırında ve bu burada Almanca konuşuluyor, Fransızcaya tercüme bile edilmemiş Alman kanunları geçerli. Hele Korsika'yı hiç sorma; orası resmen bir ada, denizaşırı yani. Ayrı bir tüzel kişiliği, ayrı bir parlamentosu ve başkanı var. Ondan sonra savcı kalkabiliyor, bana öğretiyor: "Fransa'da azınlık yoktur ki Türkiye'de olsun, sizin Rapor yanlış". Sadece ilk cümleciği, yani "Namaza yanaşmayınız" kadarını okumuş, gerisini bilmiyor. Çünkü bilmek istemiyor. Böyle ideolojik iddianame yazılır mı? Yazılırsa, böyle olur işte.

Mahkeme aynen Orhan Pamuk davasında olduğu gibi yargının durdurulması kararına vardı, bunun için ne diyorsunuz?

- Devlet bu 301. maddeyi değiştirmeden işin içinden sıyrılmak için bir yöntem icat etmeye çalışıyor. Bir mucit, bizim devlet. Onun için de mahkemeler Adalet Bakanlığından izin istiyor, Adalet Bakanlığı "Ben karışmam" deyince de mahkeme "Ben hiç karışmam" diyor ve ortada kalıyor iş. Şu an 301. madde, fiilen uygulanamaz hale geldi. Bu, kendini kurtarmak için bulunan bir yöntem. Bu, devleti kurtarmaz. Batırır.

İngilizler konusunda ilginç bir tartışma oldu?

Savcı diyor ki, İngilizler, "Ben İngiltereliyim" demezmiş, "*I am English*" dermiş. Ben dedim ki: "Sayın savcı İngiltere'ye giderse, aman sakın adamın birine yaklaşıp "*Are you English?*" demesin, hakaret sanırlar, çünkü eğer İngiliz kökenli değil de Galler, İrlanda ya da İskoçya kökenliyse, herif hakaret eder gibi: "*No I am Irish, I am Scottish, I am Welch!*" falan der tükürür gibi. Nasıl ki Türkiye'de sokakta adamın birine gidip "*Sen Kürt müsün, Alevi misin*" dersen terslenirsin, aynı şeydir. 1707'den beri İngiltere'de herkes "*I am British*" der. Bu üst kimliktir. Yani, *Türkiyeli*.

Hocam, başınıza gelen bu kadar işten sonra bu kurula seçilmekten pişman mısınız? Ders vermek dururken "Aman, sizle mi uğraşacağım be" dediğiniz oluyor mu?

- Yok be kardeşim, niye pişman olayım. Öğrencilerime ve karıma ayıracağım zamanı, lüzumsuz yere mahkeme mahkeme dolaşarak harcıyoruz, o ayrı. Ama birader, bunların da düzeltilmesi lazım. Bu memlekette insanlar için sadece iki alternatif var: Ya bu işlere hiç karışmayacaksın ve bunlar seni sinir edecek, yahut da bu işlere

karişacaksınız ve bunlar seni sinir edecek. Ben ikincisini tercih ederim. Ben bu iş için maaş alıyorum devletten, hoca olarak. Ha, “Üçüncü alternatif vardır, yani karişmayacaksınız ve sinir de olmayacaksınız” diyen varsa, resmen eşektir. En azından, insan değildir.

Bu kuruldaki göreviniz için bir ücret aldınız mı?

- Deli misin? Kızılay’da verdiğimiz otopark parası bile cebimizden çıktı. Toplantılar bütün gün sürdüğü için bir ara öğle yemeği veriyorlardı, sonra ondan da vazgeçtiler. Yani bu sorun değil, böyle şeyler için para verilmez, istenmez de. Biz hocalık görevimizin arasında onu da yaptık. Sen üniversitede hocaysan, senin öğrencin sadece dersine giren genç değildir; senin öğrencin yargıçtır, savcıdır, avukattır, sokaktaki vatandaşdır, hatta insan haklarına saldıran herkeştir. Biz devletten bunun için maaş alıyoruz.

İbrahim Kaboğlu Hocanın durumu da vahim. Onca hukuk adamı yetiştirdikten sonra, böyle bir sebeple mahkemeye çıkması.

- Yani tabii ki çok az sayıda hukuk adamı yetiştirebiliyorlar; sadece İbrahim Hoca'nın yetiştirdikleriyle olmuyor. Binlerce savcı, yargıç var. Üstelik yetiştirmek ne demek; adam diyelim ki 50 yaşında, 45 yıldır “devlet” merkezli ideolojiyi öğrenmiş. Oysa sen ona insan hakları eğitimi verdiğin zaman, ona “birey” merkezli bir sistem öğretiyorsun. 45 yıl “devlet” ezberletilmiş adamı 15 günlük kursta birey/insan merkezli bir yönetime sokabilir misin? Onun için, bu işler için zaman ister.

Ne derler, iyi hakim varsa kötü hukuk yoktur. Dünyanın en boktan kanununu getir, iyi bir hakimse onu iyi uygular. Tam tersi de doğrudur. Mesela, 301. maddenin sonuna bir fıkra getirdiler, “*Eleştiri amacıyla yapılan düşünce açıklamaları suç oluşturmaz*” dediler, kimsecikler uygulamıyor bunu; sanki haberleri yok. Çünkü bunu uygulaması için eleştirden anlaması lazım. Bizde, çocuk doğduğundan itibaren susturulur; olay burada. “*Sus sofrada konuşulmaz, sus ananın babanın yanında konuşulmaz, sus derste konuşulmaz*” Evleniyor, kocası: “*Sus ulan karı!*” diyor. İşe gidiyor, patronu susturuyor. Sadece sus’la kalmıyor, yeri geliyor, dayak yiyor. Şimdi, böyle bir toplumdaki yargıcın eleştiriyi normal görmesi mümkün mü? Tabii ki hayır. Kanun değiştirmek kolaydır, zihniyet değiştirmek zordur.

Savcı davayı, Rapor'u okuduktan sonra mı açmış?

- Savcıların metin-belge okudukları yok. Birtakım ırkçı örgütlere mensup hukukçular onların yerine okuyuverip suç duyurusunda bulunuyor, diyorlar ki: "*Şurada bir yazı çıktı sayın savcı, burada Türklüğe hakaret edildi.*" Savcı da sanki mecburmuş gibi gidip dava açıyor. Dava açmak zorunda değil, soruşturma sonucu takipsizlik verebilir. Onun arkasından aynı adamlar dosdoğru yargıca koşuyorlar: "*Hakim bey, Türklük aşığılandı, biz de Türk'üz, müdahil olacağız.*" Yâ hû, ne ilgisi var. Allahtan, bizim yargıç bizim davada müdahilliği kabul etmedi; çünkü bu işin ve tabii hukukun suyu çıkmak üzere.

Hasan Cemallerin davasında kabul edilmişti.

Büyük bir hukuksal faul o. Onun için kabul edilmeyince büyük bir hayal kırıklığına uğradı bizim sayın muhbir vatandaşlar. Sayın Muhbir Vatandaş Mahir Akkar bağıra çağıra çıktı duruşma salonundan. "*Kendileri çalıp kendileri oynayacak!*" diye bağırarak. Yargıya hakaret arıyorsan, al sana yargıya hakaret. Kendi çalıp kendi oynar ne demek, burası pavyon mu, zenne mi oynatıyoruz? Yani savcılar ve yargıçlar bu insanların oyununa nasıl geliyorlar. Üstelik, bu suçtur. Bize dava açmak *görevin suiistimalidir*, kendi çalar kendi oynar deyip mahkemeye hakaret eden adama hiçbir şey yapmamak ise açıkça *görev ihmalidir*. Görevin suiistimali ve ihmali, yüz seksen derece zıt iki suç birden.

Ben neden savunmayı Karşı-İddianame biçiminde yaptım, esas olarak iki şey için: 1) Savcılar bundan sonra toparlansınlar; 2) Suçlanan da bundan sonra pısıp oturmasın. Savcı suç işlediği zaman suç duyurusunda bulunsun. Suç işlemek savcı dışındakilerin mi ayrıcalığı?

Suçlanan, valla yapmadım demesin yani.

Aynen öyle. Boynunu büküp de valla benim bir suçum yok denmesin. "*Efendim bu suç değildir*" desin. "*İspat edin suç olduğunu, hangi maddeye giryormuş!*" desin. "*Bu memlekette ifade özgürlüğü varsa bu suç falan değildir, ifade özgürlüğü yoksa o zaman açık söyleyin de onu da bilelim*" desin. Bu aynı zamanda tarihe kalacak bir derstir öğrencilerim için. Öğrenciyi yukarıda tanımladım.

Nasıl çözülr bu alt kimlik üst kimlik meselesi?

Vakit alacak. Ben kendi sınıfımdan, 68 mezunu Mülkiyeli arkadaşlarımla "muhtem" kafasına sokamıyorum bazı şeyleri, nerde ki o kadar eğitim görmemiş adama öğretebileyim. Herkes Milli Güvenlik Devletiyle 80 yıldır şartlandırılmış vaziyette. 8 ayda İnsan Hakları Devletini anlamaları çok zor. Üstelik, Epiktetos yaklaşık 2000 yıl önce demiş ki, "*Bildiğini sanana öğretmek imkansızdır*". İnsanların kafasına devlet merkezli ideoloji sokulmuş, biliyorum sanıyorlar. Onun için, idrak etmeleri epey zordur.

Hak yukarıdan verildi mi, sağlam değildir. Biz bu davalarda yada insan hakları için mücadele ettiğimiz her alanda, o hakları içeriden inşa ediyoruz. Artık sağlam olacak, hiç yolu yok.

Tehdit alıyor musunuz?

Rapor ilk yazıldığında alıyordum. Ama alsam ne olacak aziz kardeşim, korkunun ecele faydası mı var.